

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Kryslové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a Mgr. Ondřeje Doubka v právní věci **žalobkyně České republiky – Krajského ředitelství policie Západočeského kraje**, se sídlem v Plzni, Nádražní 2, IČ 75151529, adresa pro doručování Policie ČR – Krajské ředitelství policie Západočeského kraje, Odbor specializovaných činností, 306 28 Plzeň, Nádražní 2, proti žalované **MUDr. I B** (dříve _____) nar. _____, bytem _____ zastoupené JUDr. Petrem Bayerem, advokátem se sídlem Cheb, Nám. Krále Jiřího 6, za účasti vedlejšího účastníka na straně žalované Allianz pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 8, Ke Štvanici 656/3, **o zaplacení částky 51.057,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu Cheb ze dne 23.2.2009, č.j. 9 C 42/2007-118,

takto:

- I. **Rozsudek soudu I. stupně se p o t v r z u j e .**
- II. **Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na nákladech odvolacího řízení částku 12.356,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce JUDr. Petra Bayera, advokáta se sídlem v Chebu.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi žalobkyní a vedlejším účastníkem na straně žalované.**

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu o zaplacení částky 51.057,- Kč s příslušenstvím (výrok I.), žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalované na nákladech řízení

částku 62.433,-Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalované JUDr. Petra Bayera (výrok II.) a ve vztahu mezi žalobkyní a vedlejším účastníkem uložil žalobkyni povinnost zaplatit na nákladech řízení částku 4.886,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. V odůvodnění svého rozhodnutí soud I. stupně odkázal na ust. § 91 a § 92 odst. 1 zák. č. 186/92 Sb. o služebním poměru příslušníků Policie ČR, podle něhož policistovi, který utrpěl služební úraz je policie povinna poskytnout náhradu za ztrátu na služebním příjmu po dobu pracovní neschopnosti v takové výši, aby spolu se služebním příjmem v nemoci se rovnal jeho průměrnému čistému služebnímu příjmu před vznikem škody způsobené služebním úrazem. Z citovaných ustanovení dovedl, že škodou v daném případě je rozdíl mezi výší služebního příjmu, který by policista dosahoval a výší, která mu byla vyplacena v průběhu pracovní neschopnosti. Za tuto škodu odpovídá žalovaná poškozenému podle občanského zákoníku, tuto škodu je povinna uhradit žalobkyni. Skutečnost, že poškozenému nebylo vyplaceno nemocenské, ale služební příjem, s ohledem na jeho zvláštní formu pracovního poměru, neodůvodňuje závěr, že by žalovaná odpovídala za vše, co bylo poškozenému vyplaceno v průběhu pracovní neschopnosti. Z těchto důvodů žalobu zamítl. Výroky o nákladech řízení soud I. stupně odůvodnil ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., tj. procesním úspěchem žalované a vedlejšího účastníka v řízení.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání. Jako odvolací důvod uplatnila ust. § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř., tj. vytykala soudu I. stupně nesprávné právní posouzení věci. Namítala, že v případě škody na zdraví, která je způsobena příslušníku Policie ČR, je náhrada škody na zdraví upravena zvláštním předpisem, kterým je zákon o služebním poměru č. 186/92 Sb., který v ust. § 91 stanoví, že policistovi, který utrpěl služební úraz, je policie povinna poskytnout náhradu za ztrátu na služebním příjmu, náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění, náhradu za účelně vynaložené náklady spojené s léčením, náhradu věcné škody a jednorázové mimořádné odškodnění. Ustanovení § 92 citovaného zákona pak stanoví, že náhrada za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti policisty ke službě se poskytuje v takové výši, aby spolu se služebním příjmem v nemoci nebo nemocenským se rovnala jeho průměrnému čistému služebnímu příjmu před vznikem škody způsobené služebním úrazem. Odkazovala na zásadní rozdíl mezi zaměstnancem v pracovním poměru a příslušníkem Policie ČR, kdy zaměstnanci jsou po dobu pracovní neschopnosti hrazeny dávky nemocenského pojištění, které hradí stát, policistovi je však po dobu pracovní neschopnosti z důvodu služebního úrazu vyplácen namísto nemocenských dávek služební příjem ve výši jeho průměrného služebního příjmu před vznikem škody, a to z prostředků Policie ČR, přestože příslušník po tuto dobu službu nevykonává. Celý služební příjem po dobu pracovní neschopnosti vyplacený Policií ČR poškozenému policistovi, je tedy škodou, a policie má dle ust. § 102 zák. č. 186/92 Sb. nárok na náhradu této škody vůči tomu, kdo by poškozenému policistovi odpovídal za tuto škodu podle občanského zákoníku. Navrhla proto, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil, žalobě v plném rozsahu vyhověl a přiznal žalobkyni i právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Žalovaná se k odvolání žalobkyně nevyjádřila.

Vedlejší účastník ve svém písemném vyjádření k odvolání žalobkyně odkazoval na svá předešlá vyjádření ve věci a navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně potvrdil.

Odvolací soud z podnětu odvolání žalobkyně přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo dle ust. § 212 o.s.ř. ve s pojení s ust. § 212a odst. 2, 3 a

5 o.s.ř. a po projednání v odvolacím jednání dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně nelze považovat za důvodné.

Předně je nutno konstatovat, že daná problematika byla již jednou odvolacím soudem projednávána. V předchozím usnesení odvolací soud rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, když vyslovil právní názor, že v dané věci se jedná o regresní právo toho, kdo splnil svou vlastní povinnost vůči poškozenému vyplývající z jeho odpovědnosti za škodu proti tomu, kdo vznik této škody svým zaviněním způsobil. V přezkoumávané věci se žalobkyně domáhá vydání rozhodnutí, v němž by soud uložil žalované zaplatit jí částku 51.057,- Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že žalovaná dne 16.12.2004 zavinila dopravní nehodu, při níž došlo k poškození na zdraví policisty S _____ A _____ který utrpěl služební úraz s následnou pracovní neschopností od 17.12.2004 do 14.2.2005. Výplatou služebního příjmu za služební úraz po dobu pracovní neschopnosti vznikla žalobkyni škoda na majetku státu ve výši 53.270,- Kč s tím, že vedlejší účastník na straně žalované zaplatit částku 2.213,- Kč. Za vzniklou škodu odpovídá žalobkyně podle ust. § 88 odst. 1 zák. č. 186/92 Sb., který má dle ust. § 102 citovaného zákona nárok na náhradu škody vůči tomu, kdo poškozenému za takovou škodu odpovídá dle občanského zákonu, tedy proti žalované. Poškozenému policistovi, protože utrpěl služební úraz, není vypláceno nemocenské, ale služební příjem dle § 16 zák. č. 32/57 Sb. o nemocenské péči v ozbrojených silách, proto škodou je celý vyplacený služební příjem včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Z těchto důvodů požaduje náhradu škody dle § 420 po žalované.

Žalovaná nesouhlasila se žalobou, považovala za posouzení uplatněného nároku rozhodující zjištění rozsahu škody a právo na náhradu uhrazené škody upravené v ust. § 102 zák. č. 186/92 Sb. podle něhož je nárok vymezen tak, že náhradu škody může žalobkyně požadovat vůči tomu, kdo je poškozenému za takovou škodu odpovědný podle občanského zákoníku. Náhrada škody pak tak činí ve smyslu ust. § 446 občanského zákoníku rozdíl mezi průměrným výdělkem před poškozením a nemocenským. Tato škoda byla vedlejším účastníkem uhrazena, proto žaloba není důvodná.

Vedlejší účastník navrhl rovněž zamítnutí žaloby, neboť náhradu škody na služebním příjmu S _____ A _____ v částce 2.213,- Kč žalobkyni uhradil.

Soud I. stupně provedl všechny účastníky navržené důkazy a skutkové a právní závěry, které v nich dovedl a v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, považuje odvolací soud za správné a pro stručnost svého rozhodnutí na ně odkazuje. K odvolání žalobkyně pak zdůrazňuje, že podle ust. § 102 odst. 1 zák. č. 186/92 Sb., jestliže policie poškozenému nahradila škodu, má nárok na náhradu vůči tomu, kdo poškozenému za takovou škodu odpovídá podle občanského zákona, a to v rozsahu odpovídajícímu míře této odpovědnosti vůči poškozenému, pokud nebylo předem dohodnuto jinak. Tento speciální zákon pak upravuje odpovědnost za škodu při služebních úrazech a nemocech z povolání v ust. § 88 a násl. Škodu pak konkrétně upravuje ust. § 91 a § 92 tak, že policistovi, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, je policie povinna v rozsahu, ve kterém odpovídá za škodu, poskytnout mimo jiné náhradu za ztrátu na služebním příjmu, přičemž náhrada za ztrátu na služebním příjmu se pak poskytuje v takové výši, aby spolu se služebním příjmem v nemoci, nebo nemocenským, se rovnala jeho průměrného čistému služebnímu příjmu před vznikem škody, způsobené služebním úrazem nebo nemocí z povolání. Pouze tato částka je proto škodou, která žalobkyni v souvislosti s pracovním úrazem policisty

S A vznikla. Pokud žalobkyně požadovala uhrazení služebního příjmu vypláčeného po dobu pracovní neschopnosti ve smyslu ust. § 15 zák. č. 32/57 Sb., pak vyplacení služebního příjmu v nemoci není škodou, ale obdobným nárokem dávek nemocenského pojištění.

Z výše uvedených důvodů má odvolací soud za to, že žalobkyní uplatněný důvod odvolání ve smyslu ust. § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř. nebyl dán, že soud I. stupně z provedeného důkazního řízení dovedl odpovídající skutkové a právní závěry, a proto jeho rozhodnutí jako věcně správné a zákonu odpovídající podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o.s.ř., když procesně úspěšně žalované přiznal odvolací soud náhradu na nákladu řízení spočívající v nákladech na právní zastoupení. Tyto představují odměnu advokáta dle § 3 odst. 1 bodu 4 ve spojení s ust. § 18 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb. v platném znění (advokát učinil jeden úkon právní služby – účast na odvolacím jednání) v částce 7.990,- Kč, dle § 13 odst. 1 a 3 a § 14 odst. 1 vyhl. č. 177/96 Sb. v platném znění, jednom režijním paušálu ve výši 300,-Kč, jízdám v částce 1.293,- Kč a náhradě za ztrátu času ve výši 800,- Kč včetně 19% DPH. Celkem tedy náklady odvolacího řízení k jejichž zaplacení stanovil odvolací soud žalobkyni zákonnou lhůtu tří dnů, představují částku 12.356,- Kč. Ve vztahu mezi žalobkyní a vedlejším účastníkem odvolací soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému vedlejšímu účastníku žádné náklady v odvolacím řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, prostřednictvím Okresního soudu Cheb k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, dospěje dovolací soud k závěru, že v dané věci se jedná o otázku zásadního právního významu.

V Plzni dne 05.06.2009

Za správnost vyhotovení:
Miroslava Matičková

JUDr. Alena Kryslová, v.r.
předsedkyně senátu